

vpl. Pyhäjärvi

Maanantaina 28. toukokuuta 2007

Pyhäjärveläisyyden vaalija – Karjalan puolustaja

N:o 5 • 52. vuosikerta

Antero Pärssinen

Kesä on saapunut Karjalaan

Suvannon alueen säätiöt ja pitäjäyhdistykset olivat jo pitkään valmistelleet yhteistä tutustumismatkaa Karjalaan. Tarkoituksena oli tänä vuonna tutustua Pyhäjärveen, Räisälään ja Käkisalmeen ja seuraavana vuonna olisi kohteena Sakkola, Vuoksela, Metsäpirtti ja Rautu. Matkaryhmän suuruudeksi oli määritetty n. 30 henkilöä eli viisi osallistujaa jokaisesta pitäjästä.

Vaikka matkan ajankohta oli yhteisesti päätetty jo aikaisin keväältä, kaikkia pitäjät eivät yhteensattumien ja pikku sekaannustenkin takia päässeet mukaan. Niinpä lopullinen matkaseurue koostui vain kahdestatoista Sakkolan Pyhäjärven ja Räisälän edustajasta.

Aikaisin aamulla Huitistista alkanut matka joutui neljän tunnin tullipysähdyksestä huolimatta niin joutuisasti, että jo ensimmäisenä iltana ehdimme vierailla Pyhäjärven kirkkomaalla, jossa laskimme kukat niin sankarivainajien kuin kirkonpöytäkankin muistomerkille. Antero Pärssinen, Yrjö S. Kaasalainen ja Reino Äikiä selostivat muistomerkkien pystytysvaiheet ja samoin käytiin läpi 15.3.1940 palaneen kirkon vaiheet. Ehdimmepä poiketa vielä Musakan Lo-

Pyhäjärven sankarihautamuistomerkille kukkalaitteen laskivat Arja Hiiri ja Antero Pärssinen. Kuva Kullervo Huppunen.

marannassa tutustumiskäynnille.

Kohti Räisälää ja Käkisalmea

Toisen matkapäivän aamu-puoli oli varattu Räisälän nähtävyyksille. Matkareitti suuntautui Konnitsan kylään, jossa pysähdyimme koululle ja Arja Hiiri kertoi isänsä kotikylän vaiheista.

Matkan jatkuessa Räisä-

läisten-Säätiön hallituksen puheenjohtaja Juhani Huppunen esitteli Räisälän nähtävyyksiä. Pysähdyimme välillä ja nautimme maittavat retkikahvit luonnon helmas-sa. Kirkolla ja entisellä hautausmaalla sijaitsevan sankarivainajien muistomerkkin äärellä vietettiin hiljainen hetki. Kukkia laskettiin myöskin viereiselle venäläisten muistomerkille.

Lyhyen kiertoaajelun jäl-

keen matka jatkui kohden Käkisalmea, jossa nautittiin säätiöiden tarjoama lounas. Tilaisuuteen osallistuivat Käkisalmen kaupunginjohtaja ja museon edustajat Maria Lihajan johdolla. Viikon pituiselta Suomen matkalta palannut kaupunginjohtaja Vladimir Leonovits Pozdyakov käytti lämminhenkisen puheenvuoron, jossa hän toivoi hyvän yhteistyön edelleenkin jatkuvan.

Ruokailun jälkeen matkaseurueemme tutustui Maria Lihajan ja Valentina Golenkovan johdolla Käkisalmen linnan museoon. Kaupungin kiertoaajelun jälkeen palasimme majapaikkaamme Aqua Mariin Pyhäjärven rannalle. Yhteistä iltahetkeä vietimme suorittamalla kiertoaajelun kuoppaisia teitä pitkin Saapun, Yläjärven ja Sortanlahden kauniita maisemia katsellen ja loppuilta

vietettiin makkarapaiston merkeissä hotellin pihalla.

Salitsanranta ja Laatokka tutuksi

Kolmannen matkapäivän tavoitteena oli tutustua Pyhäjärveen. Pyhäjärven aseman rappusilla istuivat Antero ja Reino muistellen 3.12. 1939 tapahtunutta evakkoon lähtöä. Täältä matka jatkui entisen Taubilan kartanon puistoon, jossa alkukesän vehreys suurine tammineen ja järvinäkymineen hurmasi meidät. Mukana olleiden kirjojen ja valokuvien avulla me pyhäjärveläiset yritimme luoda kuvaa entisestä kartanomiljööstä.

Lahnavaikaman kautta suuntautui matka Salitsanrannan koulun rantaan, jossa nautimme kenttäaterian. Koulun maisemat olivat entisellään kuitenkin sillä poikkeuksella, että koulun yhteyteen oli nyt perustettu pienimuotoinen kirjasto. Entisessä kyläkaupassa ehdittiin asioida ja matka jatkui Riiskan kautta Käkisalmen rantatielle. Laatokan kauneuteen tutustuttiin tu-

tun männyn maastossa.

jatkuu sivulla 2

28.5.2007

Suruviesti saapui

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön kunniapuheenjohtaja Erkki Pärssinen on poissa. Parhaat lapsuus- ja nuoruusvuotensa Pyhäjärvellä viettäneiden, evakkoajan kokemukset ja sopeutuminen uusille asuinsijoille antoivat Erkkille pohjan ja kipinän pyhäjärveläisyyden ja karjalaisuuden vaalimiselle. Pyhäjärveläiset vanhemmat, sisarukset ja sukulaiset kasvattivat karjalaisen miehen jonka elämäntyö on vertaansa vailla. Jo vuonna 1967 hänet valittiin silloisen Pyhän-Säätiön hallintoneuvoston ja melko pian sen puheenjohtajaksi. Muutaman vuoden kuluttua Erkki valittiin säätiömme hallitukseen ja samantien sen puheenjohtajaksi, jossa tehtävässä hän toimi ansiokkaasti vuoteen 2005 asti. Vpl. Pyhäjärvi-lehden vastavaan toimittajana hän toimi vuoteen 2006.

Taitavana neuvottelijana hänen johdolla saatiin paljon aikaa. Kun Karjalan matkailu avautui ja entisen kotiseudun asukkaisiin ja johtohenkilöihin voitiin tutustua Erkki oli ensimmäisten joukossa luomassa ystävällisiä ja luottamuksellisia suhteita. Ne mahdollistivat kunnostaa ja rakentaa niitä muistomerkkejä, joita Pyhäjärvellä nyt on. Sankarihauta-alueen muistomerkki ja aitaus tehtiin v. 1994. Lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkkiä on kunnostettu monta kertaa. Entisen kirkkomme paikka on merkitty vuonna 2001 ja vapaussodan muistomerkki on saatettu entiselle paikalleen. Pyhäjärvi -juhlien järjestäminen v. 1998 yhdessä nykyasukkaiden kanssa oli sellainen voimaponnistus joka ei unohdu. Samana vuonna samme kirkkoahon rauhoitusluvan ja merkitsemisen maastoon. Viimeksi kävimme yhteisellä talkootyömatkalla v. 2005 saattamassa kirkkoahon muistomerkkin nykyiseen asuunsa. Karjalan matkailun Käkisalmen juhlien järjestelyssä Erkki oli myös vahvasti mukana. Tässä oli vain pääpiirteitä Erkin johdolla toteutuneista hankkeista.

Olen tuntenut Erkki Pärssisen jo noin viiden vuosikymmenen ajan. Hänellä oli palava kiinnostus Karjalaan ja erityisesti Pyhäjärvelle. Hänen pyynnöstään sain monta kertaa osallistua talkoomatkoihin kuin muihinkin matkoihin ja yhteisiin hankkeisiin. Sain kulkea hänen kerallaan ja opin tuntemaan monia henkilöitä ja paikkoja niin täällä kuin entisellä kotiseudullakin. Hänellä oli erinomainen kyky löytää puheisiinsa ja kirjoituksiinsa kiinnostava ja herkistävä sävy. Tasapuolisen ja maltillisen esiintymisen lisäksi hän löysi eri tilanteisiin sopivan huumorin ja ehtymättömän kaskujen kerronnan taidon. Hän oli pidetty seuramies monissa tilaisuuksissa.

Kun kuljimme muutama päivä sitten Pyhäjärvellä ja Käkisalmissa ei Erkki ollut enää mukana. Kun kerroimme saapuneesta suruviestistä ei liiketuksen kyneleitä voinut estää. Miksi? Näinkö nopeasti? Monet henkilöt pyysivät välittämään suruvalittelunsa meidän välityksellämme. Mutta vaikka elämä on valoa ja varjoja, sen on jatkuttava. Erkin viitoittamaa ja rakentamaa tietä on hyvä jatkaa työtä niin Pyhäjärveläisyyden kuin Karjalaisuudenkin saralla. Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö kiittää, kaipaa ja kunnioittaa Erkki Pärssistä – suurta Pyhäjärveläistä vaikuttajaa.

*Jo Karjalan kunnailla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu.
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.*

YRJÖ S. KAASALAINEN

Yhteisessä neuvottelussa vasemmalta tulkki Natalia Gundyreva, Juhani Huppunen, Robert Rainio, Vladimir Kasakov puolisoineen sekä Matti Naskali.

Pöydän toisella puolella vasemmalta Kullervo Huppunen, Yrjö S. Kaasalainen, sivistysjohtaja Nadesda Arkandjevna Kuznetsova, Antero Pärssinen, johtaja Nikolai Ivanovitsh Babin ja Arja Hiiri.

Kesä on saapunut... jatkoa etusivulta

Pyhäjärven johtoa tavattiin

Illaksi oli Pyhäjärven, Räisälän ja Käkisalmen johtoa kutsuttu vieraaksi hotelliin. Valitettavasti vain kutsutusta Pyhäjärven eli Otradnenskojen johtajat Nikolai Ivanovitsh Babin ja sivistysjohtaja Nadesda Arkandjevna Kuznetsova ehtivät mukaan. Myöskin yhteinen tuttavamme Käkisalmen lääkäri Vladimir Kasakov puolisoineen oli paikalla. Puheita pidettiin ja yhteistyötä päätettiin kaikin käytettävissä olevin keinoin jatkaa. Paikalla nytkin ollut tulkki Natalia Gundyreva tulkki sanataksasti niin vieraiden kuin isäntienkin puheenvuorot. Ilta päättyi perinteisesti lahjojen luovutukseen ja halauksiin.

Pyhäjärvi alue edelleen venäläistynyt

Säätiömme edustajat totesivat entisen kotikuntamme alueen aikaisemmasta käynnistä edelleen venäläistyneen. Jaaman tien ja järven välinen kapea kannas on rakennettu täytetty rikkaiden huviloita. Myöskin Salitsanrannan peltoaukealle on noussut kookas asuntorakennus. Toki entistä pyhäjär-

veläistä rakennuskantaa on edelleen nähtävissä. Se ilahdutti, että kirkonmäen muistomerkit olivat hyvässä kunnossa. Tämänkertainen majapaikkamme Aqua Marina Jaaman-Kosterman rajamailla täytti sekin majoitus- tarpeemme kohtalaisen hyvin. Viimeisenä yönä totesimme pietarilaisnuorison saapuneen toiseen hotellira-

kennukseen sankoin joukoin ja edellisen illan rauhallinen grillipaikkamme muuttui meluisaksi diskoksi. Hotellin johto ja henkilökunta oli pääosin asiallista. Meitä ruokailussa palvellut nuori tyttö oli koko ajan äärimmäisen työkeä, joka viimeisenä iltana huipentui suorastaan meidän asukkaiden ulosajoon ravintolatiloihin. Olim-

me varautuneet tekemään hänestä hotellin johdolle valituksen mutta tytön onneksi häntä ei enää viimeisenä aamuna näkynyt.

Kotimatalla poikettiin vielä Sakkolan kirkkomaalla, jonka todettiin nykyisin olevan roskasakin likaama. Tosin muistomerkit olivat sieläkin paikallaan.

REINO ÄIKIÄ

Tulkki Natalia Gundyreva.

Museon edustajat, vasemmalta Valentina Golenkova ja Maria Lihaja.

Sakkolan sankarimuistomerkki.

Lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkki Pyhäjärvellä.

Sota-ajan musiikki soi veteraanipäivänä Nokialla

Nokian kaupungin ja seurakunnan yhteisesti järjestämä kansallinen veteraanijuhla kokosi Kerholan juhlasalin täyteen veteraaneja ja heidän omaisiaan. Nokian kaupungin tervehdyksen juhla-vaelle esitti kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Reino Ojala**.

Puolustusvoimien tervehdyksen juhlaan tuonut kuljetusvarikon päällikkö **Rami Kilpi** totesi puheessaan sota-veteraanien arvostuksen nousua kymmenkertaiseksi. Hän sovelsi sodanaikaista sanontaa, "yksi suomalainen sotilas vastaa kymmentä ryssä".

Kilven mukaan yksi 2000-luvun sotaveteraani vastaa kymmentä 1960-luvun sotaveteraania. Perusteluina hän kertoi, kuinka Helsingin kaupungin yhdessä puolustusvoimien kanssa järjestämässä hyväntekeväisyyshuuto-kaupassa kerättiin veteraanityölle yli 220 000 euroa. Hän totesi esimerkin kuvavan osavasti nykyajan ihmisten arvostusta sotiemme veteraaneja kohtaan.

Huutokaupassa myytiin tuhat sotilaspolkupyörää eli yhden pyörän hinnaksi tuli 220 euroa. Olisiko voitu kuvitella 1960-luvulla vastaavaa tuottoa veteraanityöhön, sanoi Kilpi. Kuljetusvarikollamme on samanlaisia pyöriä myyty huutokauppojen yhteydessä 25 euron hintaan ja nyt saatu tuotto Helsingissä oli lähes kymmenkertainen.

Juhlan päänumeroksi nousi sota-ajan musiikki vammalalaisen **Aikapojat**-kuoron ja soitinryhmän esityksenä. Kuoroa johti dir.mus. **Olli Simola**. Soitinryhmän ainoa nainen trumpettisti **Martina Simola** toi virtuoosimaisen lisänsä mu-

Aikapojat johtajanaan dir.mus. Olli Simola.

Vas. Pastori Juhani Marjokorpi lähetti seppelpartion sankarihauta-muistomerille. Vas. Eino Kuusinen Sotainvalideista, Eino Hartikka Sotaveteraaneista ja Heikki Elovaara Rintamamiehistä sekä Nokian kulttuurijohtaja Kaisa Kirkko-Jaakkola.

siikkiin. Kuorossa näkyi tuttuja pyhäjärveläisiä, Pakarisen veljekset Jouko, Martti ja Esko sekä Veikko Karvonen.

Kuorolaisten sotilasasut ja muu mainio rekvisiitta sai monen veteraanin hymyillen muistelemaan menneitä. Viimeisenä esiintymislavalle porhalsi salin läpi sotilaspolkupyörällä rintamalähetti, pyörä täynnä veteraaneille tuttuja tarvikkeita. Lavalle päästyään tumpasi suupielessä roikkuneen natsan erikoisella käden liikkeellä. Vieressä istunut Eino Hartikka teki nauran samanlaisen liikkeen, "just noin me tumpattiin se aikoinaan rintamalla."

Kuoron esitysten myötä oltiin Äänisen aalloilla, koettiin Elämää juoksuhaudassa ja vietettiin Iltaa Kannaksella ja näiden lisäksi monet, monet tutut laulut, jotka saivat lähelläni istuvat naiset huokailemaan, "voi kun tekis mieli laulaa kuoron mukana,

kaikki laulut osataan ja ne hän oli meidän nuoruuden hittejä".

Yhteisesti laulettiin aikoinaan kielletty Sillanpään marssilaulu ja Kodin kynttilät "Niin te äidit ja morsiamet". Morsiamet olivat nyt harmaapäisiä, mutta ryhdikkäästi seistiin miesten vierellä ja laulu oli täynnä käsin kosketeltavaa tunnetta. Erään selityksen mukaan Kodin kynttilät piti kieltää, kun karjalaiset haikailivat koti-Karjalaa. "Illoin kynttilät siellä kun sytty, unelmisain mä siel olla saan". Lau-lun jälkeen totesimme, "ajatuksiahan on mahdoton vangita".

Tuttujen laulujen seassa oli yksi oudompikin. Matti Koukun esittämä kaunis ja herkkä Sinäkö äiti, sai ilmeet vakaviksi ja silmät kosteiksi.

Mutta kappaleessa Ison Iitan marssi silmät kostuivat vuorostaan naurusta. Kuoron pisin mies Pekka Salonen oli pukeutunut litaksi ja hän vamppasi pienen Urpo Kempin ja niin "Ison Iitan rinnalla pojan elo ompi huoleton".

Yleisö oli todella tyytyväinen juhlaan ja suurin kiitos siitä ehdottomasti Aikapojille. Yleisön kommentteja. "Paras veteraanijuhla mitä Nokialla on vietetty". Tai, "voi että kun oli hyvä juhla, vieläkin tuttu musiikki soi hyräilynä korvissa".

Ja hymyä lisäsi vielä pieni loppuepisodi. Yleisön vyöryssä ulos, tuli ovissa vastaan "nahkaniitti" nuorukainen soitin kainalossaan. Huomatessaan veteraanit, viittasi kädellään monissa tangoissa liehuviin Suomen lippuihin: "Moikka miehet ja kiitti, että noissa saloissa liehuvat oikeat väriset liput".

SALME RINTALA

Kultaisia ansiomerkkejä kylätoiminnan kehittäjille

Pirkan Kylien 15-vuotista taivalta sekä Heiskan toimintakeskuksen kymmentä vuotta juhlittiin lauantaina Hämeenkyrössä. Juhlissa muistettiin Pirkan Kylien ensimmäistä puheenjohtajaa ja Heiskan isännistön puheenjohtajaa Antti Jokista Suomen Kylätoiminta ry:n kultaisella ansiomerkillä.

Huhtikuussa tämä kylätoiminnan korkein ansiomerkki annettiin myös äetsäläiselle Toivo Hinkkaselle. Ansiomerkki myönnettiin Vähähaara-Seuran ja Joutsenten reitti ry:n esityksestä.

Hinkkanen on Vähähaara-Seuran perustajajäsen ja seuran ensimmäinen puheenjohtaja. Hänet tunnetaan vahvana kylätoiminnan kehittäjänä 1980-luvulta lähtien. Vähähaara-Seuran kädessä näkyy mones- ta. Yhdessä aktiivisten kylälaisten kanssa hän on ollut

Vähähaara-Seuran puheenjohtaja Heikki Koski luovutti kultaisen ansiomerkkin Toivo Hinkkaselle.

rakentamassa Vähähaaran Kotiseututaltoa, vetämässä erilaisia hankkeita ja tapahtumia ja toimittanut kiitosta saaneita seuran vuosikirjoja.

Vähähaara-Seura perustettiin vuonna 1981, aikana, jolloin perinteiset kylän tunnusmerkit, kauppa ja koulu, oli kylältä lakkautettu. Oma kyläseura syntyi ajamaan yhteisiä asioita ja parantamaan asukkaiden viihtyvyyttä. Kylällä oli paljon ahkeria toimijoita, mutta kylätoiminnan todellisenä hengenluoja oli Toivo Hinkkanen. Hänen vahvana ajatuksenaan oli säilyttää kylä asutuna ja elävänä.

Vähähaara tunnetaan perinteiden kunnioittamisesta ja perinteen tallentamisesta. Muun muassa näistä ansioista Vähähaara-Seura palkittiinkin valtakunnallisena Vuoden kylänä 1989.

SARI MÄKELÄ

vpl. Pyhäjärvi

Tilauslomake uusille Vpl Pyhäjärvi-lehden tilaajille

(Tätä lomaketta voivat käyttää ainoastaan kokonaan uudet tilaajat.)

Tilaushinta 25 euroa/vuosi

Tilaajan nimi _____

Osoite _____

Laskutusosoite, jos se on eri kuin tilaajan osoite _____

Lomake lähetetään Vpl Pyhäjärvi-lehden taloudenhoitajalle Reino Äikialle os. 32700 Huittinen.

Rakkaamme

**Kaarlo Johannes
KAASALAINEN*** 28.6.1921 Pyhäjärvi
† 22.3.2007 Hämeenkyrö

Kaivaten

**Sirkka, Hilikka, Helena,
Ritva, Antti perh.
Helena-sisko perh.
Leila**Jeesus sanoi: Minä olen
ylösnousemus ja elämä.Siunaus toimitettu 21.4.2007.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme, veljemme

**Torsti Johannes
SYSTÄ*** 20.2.1925 Vpl. Pyhäjärvi (Saapru)
† 6.3.2007 Lopella

Lämmöllä muistaen

**Kirsti ja Helka perheineen sekä
muut sukulaiset ja ystävät**Kovin kaipasit kotia Karjalan,
kun seutua vierasta kuljit.
Kodin sait sinä maallista paremman,
kun silmäsi iäksi suljit.Siunaus toimitettu omaisten ja ystävien läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

**Aimo Johannes
PAAJANEN*** 14.6.1932 Vpl. Pyhäjärvi
† 30.4.2007 Satakunnan keskussairaalassaYhteisistä vuosikymmenistä kiittäen
Rakkauksella muistaen**Liisa**

Isää ja pappaa ikävöiden

**Reijo
Carolina****sisaret perheineen
sisar- ja velivainajan perheet
sukulaiset ja ystävät***Kerran Karjalan kunnallat alkanut tie
on kuljettu elämän iltaan.
Sait elää hyvän elämän
kuin kesätuulen lämpimän.
Sinä aina autoit ja ahersit
ja paljosta huolta kannoit.
Olet ansainnut unen rauhaisan
ja kiitoksen kaikkein kauneimman.
Rakkaat muistot säilyvät aina
sydämissämme.*Siunattu läheisten ja ystävien läsnä ollessa Jämijärven
kirkossa 19.5.2007. Lämmin kiitos osanotosta.

Äitini

**Alma Katriina
Päiväläinen**

o.s. Nokelainen

* 17.10.1916 Vpl. Pyhäjärvi
† 15.05.2007 HuittinenKiittäen ja kaivaten
**Anneli ja Martti
muut sukulaiset ja ystävät***Kaikk' on niin hiljaa ympärillän,
kaikk' on niin hellää ja hyvää.
Kukat suuret mun aukeaa sydä-
messään ja tuoksuvat rauhaa syvää.
Eino Leino*Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Kiitos osanotosta. Kiitos terveyskeskuksen
osasto 1:n henkilökunnalle äitini hyvästä hoidosta.

Rakkaamme

**Erkki Juho
PÄRSSINEN*** 13.3.1929 Vpl. Pyhäjärvi
† 13.5.2007 Vammala*Hän lähti, mut' on vielä lähellämme
tuhansin sitein meihin liittyen,
ja kotihin ja liki sydäntämme
jää kaikki askelten rakkaitten.
(Hj. Procope)*

Kiittäen ja kaivaten

**Maritta
Hanna ja Heikki
Eeva
Mirjam, Richard, Matthew ja Michael
Sinikka ja Hannu
Maarit ja Markku
Saaja
Markku, Eila, Juho ja Sampo
muut sukulaiset ja ystävät***Jo Karjalan kunnalla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu.
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni poljaton.*

Siunaus toimitettu. Lämmin kiitos osanotosta.

Kunniapuheenjohtajamme
maanviljelijä**Erkki Juho
PÄRSSINEN*** 13.3.1929 Vpl. Pyhäjärvi
† 13.5.2007 VammalaErkin muistoa ja elämäntyötä
kunnioittaen**Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö
Vpl. Pyhäjärvi-lehti**Rakkaamme
kapteeni**Toivo
PÄRSSINEN*** 28.3.1911 Vpl. Pyhäjärvi
† 1.5.2007 Lappeenranta*Ei muuta kunniaa
kuin kuulla kummaltansa
sun kuusiesi kuiskinaa,
kun sä kätkenyt olet hänet
viime lepoon.*

Rakkauksella muistaen ja kaivaten

**Hellevi ja John
Mark ja Pamela perh.
Carl ja Kate perh.****Esko****Eija
Inkeri ja Risto
Johanna ja Michael
Pauliina
sukulaiset ja ystävät**Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.**Pyhäjärveläisten
kirjojen luettelo
täydentymässä**Maaliskuun lehdessä julkai-
semme kirjaluetelon ja olem-
me saaneet siihen muutamia li-
säyksiä ja korjauksia. Koko-
naisuudessaan julkaisemme
uuden luettelon syyskuun leh-
dessä. Lähettäkää puuttuvia
tietoja mahdollisimman pian.**Kirkonsanoma****Iloinen
vaihtokauppa**Valtioiden välisissä suhteis-
sa ei virheitä suvaita. Virhe
tai erehdys on tässä yhtey-
dessä hieman hämäävä käsi-
te. Siinä naapurimaa ei toimi
toisen politiikan tai etujen
mukaisesti. Virheiden poi-
mimisen lisäksi unohtami-
sella ei näytä olevan suurta-
kaan käyttöarvoa. Ihmis-
kunnan historia on suurelta
osaltaan sotien ja konfliktien
aikoja. Kun puhe ja ymmär-
täminen loppuvat, annetaan
tykkien puhua. Edistystä on
kyllä tapahtunut, mutta aika
vähän. Anteeksiantamisen
kuuluminen politiikkaan
tuntuu oikeastaan koomisel-
ta.Ihmisten välisissä suhteis-
sa on yritetty menetellä sa-
malla tavalla. "Jonsei puhut
auta, kraapaastahan puu-
koolla." Jos aviopuolisot yri-
täisivät selvittää tällä periaat-
teella, umpikuja olisi edessä
muutamassa päivässä. Siksi
vihkimisessä puhutaankin
unohtamisesta ja anteek-
siantamisesta ja siitä, että
niiden käyttövoimana on
rakkaus. Oma kokemuksem-
me puhuu tämän käytännön
puolesta. Anteeksi pyytää
lopulta voittaja.Tässä näyttää olevan sa-
man janan kaksi ääripäätä:
pitää puolensa tai luopua
omastaan. Luopumisen ää-
rimmäiseen muuton tutus-
tuin opiskeluaikana, kun
luin Lutherin opista "iloises-
ta vaihtokaupasta". Siinä
vaihdetaan ominaisuuksia,
jotka ovat täydellisessä epä-
suhteessa keskenään. Tämä
vaihtokauppa tehdään ihmisen
ja Jumalan Pojan kesken.
Kristus antaa jumaluutensa,
vanhurskautensa ja iankaik-
kisuutensa ihmiselle. Ihmi-
nen antaa puutteensa, syn-
tinsä ja kuolemansa Kristuk-
selle. Tämä on jotain paljon
enemmän kun sietämistä ja
vähään tyytymistä. Ominai-
suuksia vaihdetaan siten, et-
tä entinen on kadonnut, jot-
kut tyhjä jäljet vain jäävät
ihmismieleen. Kristus ottaa
ihmisen synnit omakseen ja
lahjoittaa meille autuutensa
ja tulevaisuutensa.Iloinen vaihtokauppa ele-
tään todeksi sitten ihmisten
välisissä suhteissa. Kristitty
rakastaa lähimmäistään sa-malla tavalla kuin hän uskoo
Kristuksen itseään rakasta-
van. Tämä on tuttua asiaa.
Ihminen rakkaus on helposti
ehdollista. Minä rakastan
vain tietyillä ehdoilla. Ja niin
me mielissämme teemme
luettelon ominaisuuksista,
joita läheisillämme pitäisi
olla. On helppoa rakastaa
kaunista, taipuisaa, ahkeraa,
anteliasta ja tervettä. Paljon
vaikeampi läksy on rakkaus,
joka ei etsi omaansa, lahjoit-
taa hyvänsä ja on valmis
kuolemaan toisen elämän
puolesta.Miten tämän kaiken
muuttaisi arjessa käytännön
todellisuudeksi? Me ihmiset
lopulta kykenemme vain sii-
hen, mikä on ihmiselle mah-
dollista. Kysymys on ytimel-
tään uskon salaisuudesta. Ju-
malan Henki synnyttää ja
lahjoittaa uskon Sanan vas-
taantottajalle ja tätä voi verrata
kuolleen herättämiseen. Sitten
alkaa tämän rakkau-
den eläminen todeksi ensim-
mäiseksi lähimmäisessä ihmis-
suhteissa. Tavoite on kor-
kealla. En odota, että toinen
kykenisi luopumaan epäoi-
keudenmukaisuudesta, ko-
vuudesta ja vaikkapa itse-
kyydestä. Minun pitäisi ottaa
nämä ominaisuudet omak-
seni samalla tavalla, kuin
Kristus tekee synneille.Ajatus siirtyy takaisin tä-
hän arkiseen elämään ja
kansojen väliin suhteisiin.
Arkistojen avautumisesta
kuulee silloin tällöin uutis-
sa. Avautuminen herättää
pelkoa tai uteliaisuutta riip-
puen siitä, koskeeko kirjoit-
usta itseä vai jotain toista. Jo-
ka tapauksessa arkistot tal-
lettavat myös erilaisia vir-
heitä ja tuovat ne sitten va-
loon. Tietysti ihmisen täytyy
vastata teoistaan.Jumalan arkisto toimii toi-
sella tavalla. Anteeksianta-
mus Kristuksen tähden hä-
vittää tekstin kirjasta. Sen yle-
le on piirretty sana "sovitet-
tu". Tämän opetteleminen
omassa elämässämme on ri-
kas ja haastava kutsumus.
Siinä pienet alut ja vähäiset
onnistumiset nousevat ar-
voonsa ja tulevat uuden kas-
vun alustaksi.

HEIKKI PAUKKUNEN

Salitsanrannan Äitienpäiväjuhla vuonna 1925.

Kuolleita

Erkki Pärssinen – ikuiseen suveen

Maanviljelijä Erkki Pärssinen siirtyi ajasta ikuisuuteen Äitienpäivänä 13.5.2007 lyhytaikaisen sairauden jälkeen.

Isämme syntyi Vpl. Pyhjärven Puikkokisissa 13.3.1929 Aatin ja Marin kymmenlapsiseen perheeseen, josta aikuisiksi varttui seitsemän sisarusta. Lapsuuden aikaa sävyttivät pulavuodet, joiden uskottiin olevan lopullisesti ohi, kun perhe päätti muuttaa uuteen kotiin Pyhjärven Heinioisiin syksyllä 1938. Sota mullisti kuitenkin elämän ja alkoi raskas evakkovaihe, johon kuuluivat kotiinpalamisen riemu ja uudelleen kodista luopumisen tuska. Lapsuudesta oli siirryttävä suoraan aikuisuuteen, kun jokaista kynnellä kykenevää tarvittiin isämaan pelastamiseen. Vastuut, joita hän silloin joutui kantamaan, heijastuivat hänen myöhempiin vaiheisiinsa. Kaipuu kotiseutuun jäi sydämeen, vaikka vuosikymmeniä Karjala eli vain muistoissa.

Uusi elämänvaihe alkoi, kun Erkki vanhempineen ja sisaruksineen asettui sodan jälkeen Kiikkaan Kallioniemien tilalle vuonna 1947. Al-

koivat rakentamisen ja rai-vaamisen vuodet. Avioliitto Irjan (os. Hovi) kanssa ja perheeseen syntyneet neljä lasta rikastuttivat elämää.

Yhteiskunnalliset luottamustehtävät kutsuivat nuorta, osaavaa miestä. Lautakunnista v. 1954 alkanut ura sai jatkoa Kiikan kunnanvaltuustossa ja -hallituksessa sekä myöhemmin Äetsän kunnan luottamustehtävistä. Kunnanvaltuuston tai -hallituksen puheenjohtajana hän toimi yhteensä 14 vuotta ja kunnanvaltuuston jäsenenä 28 vuotta. Muita mainittavia luottamustehtäviä kertyi Keskustapuolueen eri tehtävissä ja osuustoimintayrityksistä, Kiikan Osuusseijerin ja Kiikan Osuuspankin johtokunnissa ja OP:n hallintoneuvoston puheenjohtajana kahdeksan vuotta. Kiikan Vanhustenkotiyhdistyksen puheenjohtajana hän toimi sen perustamisesta lähtien 30 vuotta. Isän luonteenpiirteisiin kuuluneet luotettavuus ja oikeudenmukaisuus saivat osakseen paljon arvontantoa niiltäkin, jotka lukeutuivat eri leiriin. Usein hän näki muita pidemmälle ja rakensi päätöksillään jo tulevaisuutta

Erkki Pärssinen.

siinä vaiheessa, kun muut katselivat menneeseen.

Omaan maatilansa Erkki kehitti ennakkoluulottomasti. Pinta-alaa kasvatettiin ja tuotantoa kehitettiin ajan vaatimusten mukaisesti. Aktiivijäljelijästä luopumisen jälkeenkin hän osallistui tilan töihin ja antoi arvokkaita ohjeita jatkajille.

Isän rakkaimmaksi harrastukseksi nousi asteittain karjalainen kotiseututyö. Kii-

kan karjalaisten (myöhemmin Äetsän karjalaiset) rientoihin hän osallistui kuudella eri vuosikymmenellä. Vpl. Pyhjärvi-Säätiön (aik. Pyhän-Säätiön) hallintoneuvoston puheenjohtajaksi hänet valittiin v. 1967 ja hallituksen puheenjohtajana hän toimi v. 1983-2005. Pyhjärvi-lehden vastaava toimittaja hän oli yli kahdenkymmenen vuoden ajan vuoteen 2005 saakka. Kun mahdollisuudet kotiseutumatkoihin avautuivat, hän oli mukana kokonaisuudessaan ensimmäisiä Pyhjärvelle suuntautuneita ryhmämatkoja. Isä halusi välittää karjalaista kulttuuria ja kotiseututietoa tuleville polville. Hän myötävaikutuksellaan ja taidoillaan onnistuttiin luomaan Pyhjärven ja Käkisalmen nykyiseen hallintoon luottamukselliset ja lämpimät suhteet, joiden ansiosta monen hankkeen toteutus eteni. Pyhjärven sankarihautausmaahan kunnostus ja lahjoitusmaatalonpoikien muistomerkkin restaurointi ja Pyhjärvi-juhlat Pyhjärvellä olivat näkyvimpiä projekteja, joiden suunnitteluun ja toteutukseen Erkki osallistui. Kesäpäivä Karjalassa -tapahtu-

man juhlatoukimunktaa hän veti kaikilla tähänastisilla kerroilla.

Vaikka nuoruudessa ei ollut mahdollisuuksia hankkia laajaa koulusivistystä, isäme kehitti itseään kursseilla ja itseopiskellen. Mittavan panoksen hän antoi Alakylän ja Kahvenitsan koulupiiriä koskevan kyläkirjan julkaisemiseen viime vuonna. Jo aiemmin hän oli mukana tallentamassa pyhäjärveläistä perinnettä eri muodoissa. Ansioistaan Erkki Pärssille myönnettiin Suomen Leijonan ritarikunnan ansioristi, Suomen Kuntaliiton hopeinen kunniamerkki, Keskustapuolueen kultainen ansiomerkki ja Karjalan Liiton kultainen ansiomerkki.

Isämme oli työn ja toimen mies. Huumori sävytti hänen kertomuksiaan ja muisteluksiaan. Läheisistään hän kantoi huolta viimeiseen päiväänsä asti. Hänen sydämessään asui kaipuu kotiin – nyt hän on perillä. Rakkautta ja kaipuuta hän jätti jälkeensä muistamaan lapsen, lapsenlapset, sukulaiset, sekä laaja ystävien ja tuttavien joukko kautta maan.

MARKKU PÄRSSINEN

Merkkipäiviä

Martti Koppanen 80 vuotta

Vapun päivänä 1.5.2007 täytti siniristilippujen liehuessa Martti Koppanen Lahdessa täydet kahdeksan vuosikymmentä. Martti syntyi Vpl Pyhjärven Rahkajärven kylässä.

Elämäntyönsä hän on tehnyt Puolustusvoimien palveluksessa Lahden Hennalassa sekä reserviin jäätyään liike- maailmassa.

Pyhäjärveläisyys on ollut Martin sydäntä lähellä. Hän on Lahden seudun Vpl Pyhjärvi-kerhon perustajajäsen ja monivuotinen puheenjohtaja. Vpl Pyhjärvi-säätiön hallintoneuvostoon hän kuului lähes kaksi vuosikymmentä.

Onnittelut!

Kaarlo Kaasalainen – In Memoriam

Isäni Kaarlo Kaasalainen syntyi 28.6.1921 Pyhjärvellä ja kuoli 22.3.2007 Hämeenkyrössä. Isän vanhemmat olivat Juho ja Maria (o.s. Hietanen) Kaasalainen, isot sisokset Aura ja Helena. Perhe asui Konnitsan Kaurussa kauniin ja kalaisan Kiimajärven rantamalla.

Järvi viehätti aina; siellä opittiin uimaan, saatiin kalaa ympäri vuoden, kuuluttiinhan 12 talon nuotakuntaankin. Lapsena myös auringonnousu järven takaa oli niin upea ilmestys, että talviaamuissinkin sitä tuli kipaistua katsomaan. Tätä näkyä isäni muisteli vielä 2 viikkoa ennen kuolemaansa. Kaasalaisilla oli maatila ja Juho-isä oli myös teuraskarjanostaja. Kun hän kierteli ympäri pitäjää työmatkoillaan, oli renki apuna talon töissä.

Kouluikään tullessaan isäni kävi ensin 3 vuotta kiertokoulua, sitten siirtyi Musakanlahden kouluun, jossa opettajana toimi Kaarlo Koi-vusalo. Puutyöt olivat isäni kiinnostuksen kohteena kaksitoista alalla.

Nuori poika, 14 vuotta, oli isäni, oman isänsä kuollessa v. 1935. Tilanpito jäi äiti-Marian ja lasten harteille. Naapuriapu oli kuitenkin voimissaan puolin ja toisin. Usein myös sukulaiset tuli-

vat esim. kesälomillaan heinäpellolle. Seuraava raskas taakka tuli, kun talvisota alkoi ja karjalan kansa joutui lähtemään evakkoon Pohjanmaalle asti.

Isäni oli vasta 18-vuotias, mutta sinne hänkin lähti, so-taan, kotikontuajan ja isänmaataan puolustamaan. Viisi pitkä vuotta meni sodan kurimuksessa ja rauhan tul-tua ehdot olivat kovat: Karjala, koti on jätettävä ja muutettava Länsi-Suomeen. Isäni perhe asui ensi Karkun Heinoossa. Helena-sisko oli vihitty Multialla, jossa hän leskenä edelleen asuu.

Karkussa isäni tapasi Leila Rulamon ja heidät vihittiin juhannuksena 1949. Uutta kotipaikkaa etsittiin ja sellainen löytyikin Hämeenkyrön Kaipioista, jonne alettiin talo rakentamaan. Helppoa ei ollut tavaran saanti, mutta kovalla työllä selvitettiin ja elokuulla 1950 päästiin muuttamaan evakosta Salomaa-lta. Minä, esikoinen Sirkka, olin myös mukana muuttokuo-rmassa, kuten myös Maria-mummo ja Aura-täti.

Seuraavaksi rakennettiin navetta ja sinne hankittiin karjaa. Työtä riitti aamusta iltaan. Viljeltynä oli viljaa, heinää, sokerijuurikasta, perunaa. Kasvimaassa juurekset ym.

Kaarlo Kaasalainen sisarensa Helenan kanssa.

Elämä vakiintui, perhe kasvoi; Hilikka, Helena sekä kaksoiset Ritva ja Antti. Joten suurperhe oltiin. Aina oli lapsilla leikkikaveri ja aikuisille apulaisia kun kasvoimme.

Hyvin sopeutuivat karjalaiset perheet hämeenkyröläisten sekaan Kaipioon. Ainahan on alkuvaikeuksia, puhutun murteen, erilaisten työtapojen, ruokien ym. suhteen. Naapuriapu oli saatavilla täälläkin.

Raamatussa sanotaan: "Toimi sen kaupungin parhaaksi, jossa asut". Isäni oli toteuttamassa tätä ohjetta. Ensinnä hän oli hankkimassa kylälle sähköä, siitä alkoikin uusi aikakausi ihmisten elämässä. Myös maamiesseurassa hän toimi.

Yritteliäs, luotettava ja rehti mies, alkoi saada myös monia luottamustehtäviä eri johtokunnissa ja lautakunnissa kuntaa ja seurakuntaa myöten.

Elämän rikkaus on sen moninaisuus. Kovan työn vastapainoksi tarvitaan myös muuta: hengellistä ravintoa saatiin kodeissa koontuvista lähetyspiireistä, kinkereistä sekä radiosta kuunnelluista jumalapa-luksista. Oli opintokerhoja kylälaisten kesken.

Sosiaalinen elämä oli to-della vilkasta; karjalaisten naapurien kanssa käytiin hämmäremässä. Sukuloitiin puolin ja toisin. Suuri on se määrä ihmisiä, jotka ovat olleet apunamme erilaisissa talon töissä.

Isäni piti luonnosta; monet linnut ja kukat hän minulle opetti. Mieleeni ovat jääneet kivitasu ja kukista tervakukka, erikoiset nimet. Myös urheilua ja yleensä liikunta oli isäni mieluista. Pyhjärvi-juhilla hän juoksi viestissä vanhimman juoksan osuuden.

Elämässä tapahtuu kaikenlaista, vanhempani erosivat v. 1985.

Isäni muutti Jalasjärvelle, josta palasi Hämeenkyröön v. 1999. Asunto löytyi Tupalasta, Kyröskoskelta. Palvelut olivat lähellä, joten asioiden hoito oli helppoa. Infarkti väsytti miehen ja kotiapu alkoi käydä apuna, samoin me lapset.

Vasculaaridementia kiu-

sasi muistia; sanoja joutui haeskelemaan, muuten muisti toimi. Liikkumisesta tuli kankeampaa.

Minua Karjala ja juuret siellä alkoivat kiehtoa ja tuli kaipuu sinne isäni kotitalon huville. Sain mukaani samanhenkisen sisareni Helenan ja 1. matka tehtiin: Sor-tavala, Käkisalmi, Pyhjärvi. Vasta toisella matkalla pääsimme Kauruun, kun saimme oppaaksemme samalla matkalla olleen Hietasen Impin (nyk. Kaasalainen). Pääsimme isän kotipihaan kuvaamaan kolmea kuivunutta omenapuuta. Kaurun talot olivat kaikki poissa, vain kivijalat kertoivat entisistä ajoista. Isä ei enää tunnistanut paikkaa valokuvista, vain iso kivi oli tuttu entisellä paikallaan.

Elämänsä viimeiset 5 vuotta isä sai olla vanha-kodissa, jossa hän edelleen huumorillaan hoysti päiväänsä ja nautti turvasta elämänsä illasta. Väsynyt sotaveteraani oli valmis viimeiseen iltahuutoonsa 22.3.2007 Saatoimme hänet läheisten läsnäollessa lepoon Hämeenkyrön kirkko-maahan. Isää ja ukkia kaipaavat 5 lasta, 15 lastenlasta, 15 lastenlastenlasta.

Isää muistellen
esikoinen SIRKKA

Nimityksiä

Vpl. Pyhäjärvi-lehden hallitus on valinnut Pyhäjärvi-lehden uudeksi päätoimittajaksi toimittaja Marjo Ristilä-Toikan 1.8.2007 alkaen. Tarkemmat tiedot hänestä heinäkuun lehdessä.

Kiitos

KIITOS

Taivaan Isälle elämän lahjasta teille yli 500:lle näytellyssani ja kiitosjuhlassani käyneelle. Tuotto Keikyän seurakunnan nuorisotyölle oli 2 545 euroa.

Matti Pohjolainen

Turun kerho kesälomalle

Turun Vpl. Pyhäjärvi-kerho kokoontui talvikauden lopettajaisiin Tuomo Hinkkasen toimistoon 8.5.07. Tuomo tarjosi meille kahvit ja pullat ja toivotteli tervetulleeksi nyt ja vastakin. Hän kertoi tervehdyspuheessaan pyhäjärveläisistä juuristaan ja työstään sähköisinä. Kahvit juotuamme hiljenimme ja kunnioitimme seisomaan nousten viimeisen vuoden aikana tästä elämästä poistuneita kerholaisia Lauri Kaasalasta ja Erkki Kurvista. Kauniit muistot eivät häviä.

Kuluneena vuonna kerhoiltoja ei ole juurikaan voitu järjestää sairastumisten tai muiden esteiden vuoksi. Joulujuhlaan tuki kokoonnuimme. Olemme myös olleet yhteydessä toisiimme muissa merkeissä: sukulaisuus, kahvikutsut, puhelut, viestit, venäjän opiskelu ja kinnasneulakiteen tutustuminen ovat pitäneet meidät perillä toistemme kuulumisista.

Turun kerholaiset kokouksessaan.

Syyskuusta alkaen kokoonnumme taas joka kuukauden toisena tiistaina. Olisi mukava saada toimintaa uusiakin kerholaisia! Toin terveisiä viimeisim-

mästä hallituksen kokouksesta ja kerroin mm. tässä lehdessä tapahtuvista muutoksista ja heinäkuussa Tampereella pidettävästä Vpl. Pyhäjärvi-juhlasta. Yrjö Kaasa-

lainen kertoi Konevitsan luostarin uusista ohjesäännöistä ja lupasi tulla johonkin syksyn kokoukseen antamaan perinpohjaisemman kuvauksen tulevan kesän ko-

kemusten perusteella. Tutkimme karttakopioita viime sodan taistelupaikoista sekä Pyhäjärven karttaa ja talojen sijaintia ennen evakkoon lähtöä 1944. Jotkut olivat jo nähneet Muistojen järvi-videon ja pitivät sitä mielenkiintoisena ja hyvin toteutettuna. Kerhomme puheenjohtaja Elsa Kaasalainen oli tuonut säkkillisen pieniä paketteja, joista saimme kukin valita itsellemme yhden. Tunnelma oli kuin jouluna!

Matkoja on suunniteltu Pyhäjärvelle, Konevitsaan, Käkisalmeen... Eräs kerholainen aikoo lähteä kotiseutumatkalle lasten ja lastenlasten kanssa. Heitä on parikymmenen henkilön ryhmä. Tuntuu mukavalta kun suvun nuoretkin haluavat juurilleen pätevän oppaan kanssa.

Toivotamme kaikille kaunistaa ja mukavaa kesää. Tapahtumilla tavataan!

Kerhon puolesta
HELMI WILKKO

Ruunuvoutikin söi siikaa

Tapahtuma, josta kirjoitan on joskus v. 1913-17, rautatien rakentamisen aikoihin. Virkavalta on ollut mittamassa ja määräämässä pyykkikivien paikkoja Pyhäjärvi-Sakkolan pitäjien rajoilla. Varmaankaan ei ollut kysymys yksityisten maanomistajien rajoista, kun ruunuvoutikin oli mukana.

Tämä on yksi niitä talvi-iltojen tarinoita, mitä kotona usein kerrottiin. On parempi, että annan puheenvuoron mummuleni Maria Vesikolle os. Matikainen s. 1871 Porsaanmäellä.

"Olin yksin kotona, katsoin ikkunasta, kujasilla on monta hevosta. Tulevat mä-

keä ylös, kääntyvät meidän kartanomaalle. Neljä hevosta kiskärrin edessä, miesten napit ja hattujen lipat lämähtelevät auringon loisteessa. Sitovat hevoset ja yksi mies alkaa tulla talolle päin. Tämähän on Pitkäsen Matti, polis Pitkänen. Tulee tupaan, antaa kättä ja sanoo, 'on seitsemän nälkäistä miestä, olisiko emännällä antaa ruokaa?' Sanoin, että ainahan talosta ruokaa löytyy. Jo siinä ajattelin, on leipää, voita kirsun tänä aamuna, maitoa, kirsunpiimää, potatit on kaivettu, mutta mitä panen särpimeksi. Tiinussa on lihaa, mutta on niin suolaista, ei tähän hätään saa ruokaa.

Menin ruokasuojaan, polis Pitkänen tulee perästä ja sanoo: 'paa emäntä siikaa pöytään'. Tein työtä käskettyä. Kohta oli ruoka pöydässä, miehet kävivät syömään, kaikille maistui. Ei kukaan kysynyt, mitä kalaa on. Siika oli rauhoitettu, virkavalta tiesi kalastamisesta, mutta olivat nälkäisiä, ei luettu lakia. Siit hupenivat pytyistäni. Miehet nousivat pöydästä, alkoivat katsella ruokaleppäkkää, kävivät penkeille ja lattialle. Vein ruunuvoudin kamarin puolelle, annoin pumpulitakin peitoksi.

Olisivatko tunnin nukkuneet, polis Pitkänen nousi ylös ja tuli luokseni. Alkoi kaivaa lompansa ja kysyi,

paljonko olemme emännälle velkaa. Sanoin, 'ei myö ennekään vieraita raha iest syötetä'. Nyt tuli ruunuvouti ja sano, 'kyllä emännän pitää ottaa maku'. Jo oli suu auki ja meinasin sanoa 'mitä sie miul sanot, jot pittää'. Hallitsin kuitenkin kieleni ja sano, 'kerran jo sano, ei raha iest syötetä'. Hän otti kädestäni kiinni, kiitteli ja sano, 'ei tällaista ole missään tavannut'. Joka mies kiitti kädestä pitäen.

Aijäsi tuli kotiin, aloin puhua ruokavieraista. Hän sano, 'ethän pannut siikaa pöytään?' Aloin selittää, polis Pitkänen sano, ei kuunnellut minua ja sano, 'ei minun vihaista; nyt sie ämmä

löit takapuolet semmosie vaajaa, linnas uot. Etsi kalalle pyytäjä, mie en uo pyytänt'. Ei jatkettu keskustelua, minua alkoi hirvittää. Ilalla ajattelin, nyt menevät yönet. Eihän mitä, siunasin itseni, ajattelin, ei se polis Pitkänen minnuu linnan paa ja nukuin heti.

Kun mummoni tapahtumaa kertoi minua nauratti se poliisin luottaminen ja kysyin mummolta, 'kumpan luotit enemmän'. 'Älä löpöttele', oli vastaus.

Ei tullut kyselyä siian kalastajasta, mutta usein muisteltiin ja sanottiin, 'ei ole yhden yhtäkään, ettei olisi lainrikkoo'.

TOINI PELKONEN

Naiset tekköö ja miehet myöpi!

Juuret Karjalassa – perinnetietoutta koululaisille

Maaliskuulla Vammalan Karjalaseura toteutti kaksi perinnetapausta. Sylvään peruskoulu otti suurella kiinnostuksella vastaan tarjouksen, jossa Karjalaseura oli halukas antamaan oppilaille tietopakettin – Mitä on Karjalaisuus.

Tytöt ja myöskin osa pojista saivat henkilökohtaisesti olla itse mukana taloustunnilta tekemässä oikeita piirakoita.

Itseoikeutettuina opettajina toimivat Helka Mäkelä, Katri Pajunen ja Irja Kärki, Karjalan plikkoja kaikki. Piirakan tekijöitä kaikki tyynni. Innostus oppilailta oli vertaansa vailla ja tulos sen mukainen. Piirakat maistuivat niin oppilaille, kuin koulun rehtori Jari Andessonillekin. Hän, innostuneena opetukselta, oli heti valmis uusi-

Salintäyteinen nuorisoujoukko kuunteli Karjala-tietoutta.

maan perinnetapahtuman ensi syksynä. Niin innostuneita oppilaita saamastaan opista olivat.

Toinen tapahtuma koulula oli, kun kaikki 8-luokkalaisten auditorion täydeltä saivat henkilökohtaiset esityk-

set aidoilta karjalaisilta henkilöiltä. Rouva Eila Ylinen, värikäs persoona ja Heikki Kiuru olivat oppilaiden

kuultavina. Oppilaat olivat opettajiensa johdolla laatineet ennakkolta kysymyksiä, joihin he saivat henkilökohtaisesti vastaukset elävästi ja värikästä esitettynä.

Kysymykset alkoivat aina siitä hetkestä, kun tieto sodasta ja evakkoon lähdöstä kullekin oli tullut. Mitä sitten? Miten sen koki?

Millainen se evakkotavall oli, kokemuksia, mihiin siirryttiin, asetuttiin, ja miten elämä siinä eteenpäin aina tähän päivään.

Miltä sinusta on tuntunut olla karjalainen?

Tilaisuus oli onnistunut. Kyllä nykyään on kiinnostunut juuristaan – siitä pitää vain puhua.

Sitten vasta tempaistiin. Seuran naisväki pisti liinaset päähänsä ja esilinat vyötäisilleen. Käytiin paista-

maan piirakoita. Eikä vähää paistettukaan. 1000 piirakkaa näki päivänvalon, niin riisi kuin perunapiirakkaa. Olivat niin tasalaatuisia ja näköisiä, että ei meinannu raskita ees syvvä. Ja sitten se työjako. Oli näet sovittu, että ku hyö tekköö, niin miehet myöpi.

Ja usko tai elä, kaksi vajaa (2) tuntia siinä meni kun myyntitiski oli tyhjä ja ostarina jono – ei oo enää, se on loppu! Oli nolo tilanne kun tavara loppu, mutta tähän syksyllä lissää ja jos kovi kansalla ottaa, toki niitä kesälläkin sitten teemme.

Että tällaista perinnetyötä tänä keväänä – marssi jatkuu Hyvää toiminnallista kesää koko karjalainen väki!

PEKKA SALONEN
ensimmäistä vuotena seuran paimena.

Matti Lappalaisen taulut esillä Tampereella

Karjalais- Pohjanmaalaista sukujuurta olevan taide-
maalari Matti Lappalaisen
näyttely avattiin 7.5. Keskus
Galleriassa Tampereella.
Matin Sanelma-äiti on Ala-
järveltä ja edesmennyt isä
Lauri Lappalainen Pyhäjär-
ven Vernitsalta.

Näyttelyn avasi tampere-
lainen kansanedustaja Mik-
ko Alatalo. "Vaikka en ole-
kaan kulttuuriministeri, niin
maalaispoikana tulini mielel-
läni onnittelemaan toista
maaseutuelämää kuvaavaa
taiteilijaa". Hän totesi pu-
heessaan, että taiteella on ai-
na ollut hyvin merkittävä osa
ihmisten elämässä, kansalli-
suuksista riippumatta. Yksi
kuva voi kertoa enemmän
kuin sata sanaa. Hän ihaili
myös Lappalaisen rohkeutta
lähteä pois "oravanpyöräs-
tä" ja toteuttaa niitä unel-
mia, jotka tuntuivat itsestä
hyvältä." Puheensa päät-
teeksi Alatalo otti tutun ki-
taransa ja musiikkina kuuli-
tiin "Viivy vielä hetki" ja "Mä
maalaispoika oon."

Lappalainen vastasi Alata-
lon puheeseen totemalla
leikkisästi. – Minulla on ol-
lut kaksi näyttelyä Helsingis-
sä, joista toisen avasi Suvi
Linden ja toisen Mari Kivi-
salmi. Molemmat ovat nyt
ministereitä ja jos samaa ra-
taa menee, niin taitaapa Ala-
talostakin vielä tulla vaikka-
pa ministeri.

Matti Lappalainen on viet-
tänyt suurimman osan elä-
mästään Alajärvellä. Hän
tunsi itsensä jo kolmevuoti-
aana taiteilijaksi ja siitä saak-
ka ovat kynä ja pensseli py-
syneet kädessä. Ainoana lap-
sena täyttivät piirtäminen ja
kirjat Matin päivät.

Elämässä yhteisö arvostaa
miestä, jolla on ammatti ja
koulutus. Ja niin Mattikin
opiskeli Turussa, valmistuen
kauppatieteiden maisteriksi.
Nuori ekonomi sai hyvän vi-
ran liike-elämän palveluk-
sessa. Se ei kuitenkaan vas-
tannut sitä, mistä Matti oli
pienenä haaveillut, tulla tai-
demaalariksi. Hän jätti vir-
kansa ja muutti Alajärvelle.
Oma liikeyritys antaa hänel-
le jokapäiväisen leivän, mut-
ta aikaa jää runsaasti maa-
laamiseen. Harrastusta var-
ten hän osti työtiloiksi van-
han koulun.

"Heinää odotellessa"

Taiteilija Matti Lappalainen ja äiti Sanelma Lappalainen, joka oli tullut Alajärveltä poikansa näyttelyyn.

"Taiteilijana olen itseoppi-
nut, sehän on ainut oppinei-
suuden laji, kuten Erno Paa-
silinna sanoo. Kaikki muu on
opetettua. Näyttelyitä olen
pitänyt kaksi Alajärvellä.
Kun "kotikylässä" hyväksyt-
tiin, esiinnyin Seinäjoella ja
Paukun Kulttuurigalleriassa
Lapualla. Tukijani kehoitti-
vat menemään Helsinkiin,
jossa olen pitänyt kaksi näyt-
telyä. Niiden rohkaisemina
olen tuonut nyt töitani tänne
Tampereellekin".

Matti Lappalaisen kuva-

maailma on kaksijakoinen.
Tarkkaan toteutettuja pieniä
piihapiirien yksityiskohtia.
Toiseksi rajuja kuvia maa-
seudun apatiasta. Tästä on
hyvin puhutteleva teos Fin-
nanssikääpiön vierailu
pseudotilalla. Maaseudun
murros näkyy autioina latoi-
na ja maitolavoina. Taiteilija
kertoo, että jokainen taulu
on kuin pieni novelli ja niin-
pä taulun vieressä on pikku
tarina siitä, mitä maalauk-
sessa todella tapahtuu.

Lisäksi taiteilija on ikuista-

Kansanedustaja Mikko Alatalo avasi näyttelyn sanoin ja sävelin.

nut itsensä muutamaa
maalaukseen erilaisissa to-
sielämän koettelemuksissa.
Vaikuttavat kookkaat teokset
Elämän valtiokortit ja Minä,
itseni suurin ongelma py-
sähdyttävät todella katseli-
jan.

Matti Lappalaisen näyt-
tely on esillä 7.5.-2.6.2007.
Keskus Galleria Kyttälänka-
tu 11 Tampere (Vastapäätä
Stockmannin P-hallia).
Avoimma ma-pe 10.00-18.00
lauantaisin 10.00-16.00.

Tunnematka evakkotielle

Miltä tuntuu äkkilähtö
omasta kodista ja pohkoma-
ta ilman tietoa seuraavasta
yösiijasta tai edes aterias-
ta? Tätä mietitään Evakkova-
elluksella, joka järjestetään
Lohjalla lauantaina 4.8.

Evakkovaelluksella kävel-
lään noin kuuden kilometrin
matka Aurahdesta rantaken-
tältä Lohjan keskustan kaut-
ta Kanneljärven Opistolle.
Vaellus on kunnianosoitus
evakoille, joita Suomessa oli
lähies puoli miljoonaa, kun
mukaan lasketaan myös Lap-
in evakot.

"Vaellus on perhetapahtu-
ma, jolla tehdään historiaa
eläväksi nuoremalle pol-
velle ja välitetään tuntemuk-
sia", sanoo Pirkko Sili, Loh-
jan karjalaisten puheenjohtaja.

Vaelluksen järjestää Evak-
kolapset ry. yhteistyössä
Lohjan karjalaisten ja mui-
den paikallisten yhteistyö-
kumppanien kanssa. Ensimmäinen Evakkovaellus oli Virolahdella kesällä 2006 ja se
keräsi yli viisi sataa vaelta-
jaa.

Evakkolapset on talvi- ja
jatkosodan aikana lapsina
evakkotielle joutuneiden per-
ustama yhdistys.

Vaellus alkaa kello 11 Aur-
lahden rantakentällä yhteis-
hetkellä, jossa puhuu kirjai-
lija Laila Hirvisaari. Sen jäl-
keen vaellus kulkee valtioneu-
vos Johannes Virolaisen
patsaan ohi. Sen äärellä on
kunnianosoitus evakkona
Lohjalle tulleele kansallisel-
le vaikuttajalle.

Vaellus jatkuu Lohjan kir-

kon viereisen Museon alueen
kautta. Museon alueella on
taukopaikka, jossa on tilai-
suus pieneen maksulliseen
ruokailuun. Museolta jatke-
taan rantapolkua Hiidensal-
men sillalle ja siltä edelleen
Paloniemen kautta Kannel-
järven Opistolle.

Reitin varrella on luvassa
erilaista evakkoajan hen-
keen liittyvää tapahtumaa ja
tunnelmaa, jota vaellukseen
tuovat myös hevoset. Vaelta-
jat voivat samoin pukeutua
evakkoajan henkeen. Tär-
keintä on varustautua käve-
lyyn sopivilla varusteilla.
Oma vesipullo on hyvä vara-
ta mukaan, vaikka vettä on
tarjolla reitin varrella. Kes-
ken kävelyn uupuville on
kuljetusapua.

Evakkovaelluksen paikaksi
valittiin Lohja, koska sen
ympäristöön tuli paljon

evakkoja Karjalasta. Myös
vaelluksen loppupiste Kan-
neljärven Opisto siirtyi Loh-
jalle evakkona Kanneljärvel-
tä.

Vaellus päättyy noin kello
14 mennessä maksulliseen
ruokailuun Opiston pihalla.
Vaellus on maksuton ta-
pahtuma. Ryhmiltä toivo-
taan ennakkoilmoittautu-
mista Iris Saloranta 019 335
887 tai 050 340 4106.

Lisätietoja vaelluksesta
www.evakkovaellus.fi tai Anne
Kuorsalo 040 524 5293.

Vaellus liittyy Evakkolas-
ten päiviin, jotka alkavat
Kanneljärven Opistolla vael-
luksen jälkeen. Päiville on il-
moitaututtava ennakkoon,
puh. (019) 357 811.

Pyhäjärven terveystalo

Niin sitähan ei sanan varsi-
naudessa merkitystä ollut Py-
häjärvellä olemassa. Tavoit-
imme puhelimitse vv. 1942-
1944 Pyhäjärvellä terveyssi-
sarena toimineen Aili Lai-
hon silloiselta nimeltään Aili
Elovaara. Aili Laiho on kotoi-
sin Huittisista ja hänen isän-
tä toimi sodan aikana ja vie-
lä sen jälkeenkin Huittisten
seurakunnan kirkkoherrana.

Aili Laiho nyt 87-vuotias
piirteä vanhus kertoi tulleen-
sa Pyhäjärvelle terveyssi-
sareksi 1942. Pyhäjärvi tuli
tutuksi noiden kahden vuo-
den aikana, sillä terveyssisar
joutui kiertelemään eri kylis-
sä. Terveysisaren vastaanot-
to oli järjestetty kunnanlää-
kärin asunnon tiloihin, ta-
loon joka vieläkin on kirkon-
mäen läheisyydessä pystyssä

Kouluterveydenhoito jär-
jestettiin tuonakin aikana ja
Aili Laiho muistaa kuinka
hän oli kovasti epätoivoinen
kesällä 1944 kun lähden het-
ki koitti mihinkään vaatimatto-
mat hoitovälineet tulee jät-
tää. Sinnehän ne jäivät var-
masti naapurin käyttööseen.

Aili Elovaara tutustui mie-
heensä myöskin sota-ai-
kana. Nyt jo edesmenyt mies
oli kotoisin Tammelasta ja
oli alokkaita kouluttamassa
Räisälässä. Perheeseen synty-
i aikanaan kaksi tytärtä
joista toinen asuu Huittisissa
ja toinen Helsingissä.

Aili muistaa yhden käyn-
nin Pyhäjärven Rotjanlah-
den kylään jossa Aino ja Juho
Äikiän perheeseen oli pyy-
detty kätilöä kotisynnytyk-
seen. Kun sattumalta oli sil-
loin aikaa lähti nuori ter-
veyssisar kätilön mukaan ja
niinpä perheen toinen poika,
Risto, syntyi 1943.

Aili Laihon mieleen Pyhä-
järvi ja Äikiän talo tulivat
mieleen pari vuotta sitten.
Ailin tyttärenpojan perhee-
seen oli syntynyt kolmas lap-
si ja pikku Joonan kastetilai-
suudessa ilmeni, että kum-
meina olivat Sirkku ja Petri
Äikiä, jolloin hieman oudoh-
ko sukunimi palautti mieliin
Pyhäjärven ja lähempi tar-
kastelu osoitti, että mies-
puolisen kummin setä oli
juuri tuo Risto Äikiä.

Aili Laiho muistaa Pyhä-
järven ja Karjalan hyvin. Py-
häkylän koululla oli kentä-
sairaala ja siellä toimivan
sairaan henkilökunnan
kanssa oltiin paljon tekemi-
sissä. Vaikka sota oli lähellä
Karjalan kaunis luonto ke-
säiseen aikaan näytti par-
haat puoleensa Satakunnan
tytölle.

Siis terveyssisaret toimivat
poikkeuksellisisa olosuh-
teissa varsin täysipainoisesti
vaikka terveystaloa ei ollut-
kaan olemassa.

REINO ÄIKIÄ

Keskus Gallerian uudet omistajat

Tampereen ydinkeskustassa
sijaitseva taidegalleria Kes-
kus Galleria sai jokin aika sit-
ten uudet omistajat Pauliina
Keskinen ja Pekka Kivisalo,
jonka juuret ovat Pyhäjär-
vellä. Pekan vanhemmat
ovat Maila Kivisalo os. Paavi-
lainen Pyhäjärven Konnit-
sasta ja Juhani Kivisalo No-
kialta.

Galleriassa on myynnissä
vanhaa ja uutta kotimaista ja
ulkomaista taidetta. Kokoel-
massa on vanhoja mestareita,
modernia taidetta, gra-
fiikkaa ja patsaita.

Omistajat kertoivat, että
heillä laaja valikoima teok-

sia. He suorittavat myös tai-
deteosten ilmaista arviointia
ammattitaidolla ja luotta-
muskallisesti.

Uusiutuudessa kokoel-
massa löytyy tauluja sisusta-
jille ja sijoittajille. Myymme,
ostamme ja otamme myyn-
tiin. Meiltä saa hyvän palve-
lun sekä valikoiman. Mak-
suehtomme ovat hyvin jous-
tavat ja teoksen voi maksaa
myös useammassa erässä il-
man korkoa. Tervetuloa tu-
stutumaan!

Tämän toukokuun näyt-
teilyvieraana on Matti Lappa-
lainen Alajärveltä.

SALME RINTALA

Vas. Maila Kivisalo ja Keskus Gallerian omistajat Pekka Kivisalo ja Pauliina Keskinen.

Vpl. Pyhäjärvi -juhlat Tampereella 14.-15.7.2007

Tervetuloa Tampereelle Pyhäjärvi-juhliin

Heinäkuussa 14-15 päivä pidettäviin Pyhäjärvi-juhliin on syytä varata majoitus ajoissa sillä Tampere on suosittu turistikaupunki. Tampereella yöpymispaikkoja on runsaasti ja hintahaarukka on monenkirjava.

Juhlien pitopaikka on sama kuin aikaisempinakin vuosina Sampolan koulu, Sammonkatu 2. Sampolaa sivuaa toiselta reunalta Kalevan puistotie ja sen varrella on Hotelli Kauppi, Kalevan puistotie 2. Juhlapaikalle noin 4-500 metriä. Hinnaltaan edullinen.

Hotelli Kaupissa kahden hengen huone on 70 euroa ja yhden hengen huone 57 euroa. Huoneisiin saatavissa myös lisävuode. Hintaan sisältyy aamiainen, iltasauna uima-allasosastoinen ja maksuton pysäköinti hotellin pysäköintialueella. Hotellissa on ravintola ja drinkkibaari.

Puhelinnumero 03-253 5353, Fax +358 (0)3 253 4611 E-mail: kauppi@avainhotellit.fi

Muista majoitusvaihtoehtoista saa tietoa www.tampere.fi/matkailu/majoitus tai MAJOITUSVÄLTYS GOTAMPERE puhelin 03-223 0055

Karjalaiset kesäjuhlat Oulussa

Perjantai 15.6.

11.00- Siirtoväki Pohjolassa – voimavarana monikulttuurisuus?

Lauantai 16.6.

09.00- Karjalainen tori avautuu Oulun Energia Areenassa (Jäähalli), näytellyt
09.00- Kyykkäkilpailut Niittyyron kentällä
10.00- Karjalan maraton
10.00-14.30 ja 16.30-18.00 Sukututkijoiden päivystys
10.30-12.30 Kuorokavalkadi Madetojan salissa, juontaa Markus H. Korhonen
10.30-12.30 Piirakkakilpailut Pohjankartanossa
VIP-henkilöiden piirakkakilpailu
10.30-15.00 Ruokailu Pohjankartanossa ja jäähallissa
14.30-16.15 Avajaiset jäähallissa
17.00- Kiertöajelu Limingan ja Tyrnävän lakeuksille
18.00- Vigilia Pyhän Kolminaisuuden Katedraalissa, Torikatu 74
KP Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa Leo
18.00- Iltakirkko Oulun tuomiokirkossa, pastori Jyrki Vaaramo
19.00- Kansantanssikonsertti Pohjankartanossa
19.00- Näytellyt sulkeutuvat
20.00- Juhlantanssit jäähallissa
21.00- Viipurin Lauluveikkojen konsertti Tuomiokirkossa

Sunnuntai 17.6.

09.00- Näytellyt ja Karjalainen tori avautuvat
09.00- Kunnianosoitukset muistomerkeillä
Oulun hautausmaalla
9.30-14.30 Sukututkijoiden päivystys
09.30- Liturgia Pyhän Kolminaisuuden Katedraalissa, Torikatu 74
KP Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa Leo
10.00- Piispanmessu Oulun Tuomiokirkossa
Piispa Samuel Salmi ja TT Juhani Forsberg
10.30-15.00 Ruokailu Pohjankartanossa ja jäähallissa
11.15- Kulkueen järjestäytyminen Kirjastotalon aukiolla
12.00- Juhlakulkue torilta jäähallille
14.30-16.30 Päiväjuhla jäähallissa

Lahden seudun Vpl Pyhäjärvi-kerho Rauhan Temppelin edessä Kalkkisissa. Jouko Halmekoski on rakentanut yksityisen kirkon 20.02.1940 Terenttilässä kaatuneen isänsä muiston kunnioittamiseksi.

Uusi toiminnanjohtaja puhujaksi Räisälä-juhliin

Eurajoella 30.6-1.7.07 vietettävien Räisälä-juhlien juhlapuhujaksi saapuu Karjalan Liiton toiminnanjohtajana toukokuun puolivälissä aloittanut Satu Hallenberg. Hänen sukunsa on asunut Jaakkimassa 1700-luvulta asti. Sitä kautta saadusta karjalaisten ja heidän historiansa tuntemuksesta on hyötyä uudessa tehtävässä. Hallenbergilla on parinkymmenen vuoden kokemus karjalaisesta järjestötyöstä kaikilla tasoilla. Hän korostaa, että liiton liki 50 000 jäsentä tekevät suuroissaan merkittävää työtä karjalaisen kulttuurin ja perinteen vaalimisen hyväksi.

Räisälä-juhlien tapahtumat ovat Eurajoen Yhteiskoulussa. Lauantaina klo 14 alkaen on suvuille järjestetty

kokoontumismahdollisuus yhteiskoulun luokkatiloihin. Virallisen ohjelman aloittaa Muistojen ilta kello 16.00.

Kello 19 alkava Eurajoen Karjalaseuran järjestämä iloinen iltama-tapahtuma sisältää mukaansatempaavaa ohjelmaa. Puheenjohtaja Pekka Matikka kertoo että nämä seuran järjestämät illtammat on suunnattu kaikille ihmisille syntyperästä riippumatta.

Sunnuntai aloitetaan Eurajoen kirkossa messulla ja kunnianosoituksella muistomerkeillä. Pääjuhla seuraa ruokailun jälkeen kello 13.30.

Räisäläisten Säätiö ja Eurajoen Karjalaseura toivottavat kaikki tervetulleeksi 62. Räisälä-juhlaan Eurajoelle.

Suku Vpl. Pyhäjärven Konniasta?

Jos sukujuuresi ovat Vpl. Pyhäjärven Konnitsan kylässä, anna jälkipolvillesi lahjaksi kirja, joka on opas sukusi asuinseudulle. Siinä kerrotaan kuvin ja sanoin Konnitsan kylän alueesta, elämästä ja asukkaista.

Kirja sopii erinomaisesti koulunsa päättävälle nuorille. Kirjan hinta on 35 euroa + postituskustannukset. Sitä myyvät:

Seija Lintula Mäyrätie 16
33430 Vuorentausta. Puh. 03-344 3032 ja 040-526 6220 ja

Eino Luukkanen Rantakulmantie 71 38510 Suoden-niemi. Puh. 03-517 7171 ja 040-706 5287.

TAPAHTUMAKALENTERI

■ Tampereen Seudun Vpl. Pyhäjärvierho.

Ylimääräinen kerhon kokoontuminen tulevien Pyhäjärvi-juhlien merkeissä keskiviikkona 13.6. kello 17.30 ravintola Plevnan kabinetissa. Nimetään toimitsijat juhlissa tarvittaviin moniin käytännön tehtäviin, kuten mm. liikenteen ohjaajina, juhlakansliaan, pääsylippujen ja arpojen myyntiin, ravintolaan ym. Jokaisen kerholaisen läsnäolo tärkeä. Tervetuloa valmistelevaan yhteistä juhlaa.

■ VULLIEN SUKUSEURALAISET Sukuseuramme tekee

taas kerran kotiseutumatkan Sakkolaan ja Pyhäjärvelle 5.-8.7. 2007. Matkan päätkoitusena on sukumme kotiseutujen katsastaminen ja muistelu. Matkan aikana tutustumme kotiseutukäyntien lisäksi myös Konevitsan luostariisaareen ja Käkisalmen kaupunkiin. Majoitumme vanhaan tuttuun Kiviniemen hotelli Losevskaan kosken partaalle. Matkan hinta puolihoitolla kuljetuksineen ym, on 270 euroa/henkilö. Konevitsan vierailu sinne lähteille maksaa 30 euroa/henkilö. Virallisena matkan järjestäjänä on erinomaisesti kokemamme **Vesilahden liikenne**. Paluumatkalla tutustumme vielä Viipurin torielämään ja Monrepon puistoon. **Lisätietoja antavat ja ilmoittautumiset matkalle vastaanottavat Pekka Vulli puh 050 5494878 ja Maija lehto puh 040 7016207.** Sitova ilmoittautuminen matkalle suoritetaan lähettämällä kopio passin kuvavivusta 5.6.2007 mennessä osoitteella: Pekka Vulli , Vähänuommentie 6, 13720 Parola. Samalla voi esittää myös toiveen matkalle lähtöpaikasta. Ilmoittautuneille lähetetään matka- ja maksuohjeet erillisellä kirjeellä. Tervetuloa perinteisesti iloiselle sukumatkallemme.

■ Sukutapaaminen Pyhäjärven Nännimäiset. Suvun sukutapaaminen pidetään Suodenniemiellä sunnuntaina 17.6.2007. Tilaisuus aloitetaan klo 10.00 kirkonmenoilla, jonka jälkeen 11.30 jatketaan seurakuntatallossa ruokailun, ohjelman, yhteislaulun, sukukokouksen ja kahvin merkeissä. Ilmoittautumiset: Juhani Rahkjärvi, Vesunnintie 145, 38510 Suodenniemi, puh. 03-517236, gsm: 010-7683170, sähköposti: juhani.rahkjarvi@kopteri.net. Heikki Kivikkola, Jyrmystie 1 B 5, 38510 Suodenniemi, gsm: 050-3413183, sähköposti: heikki.kivikkola@kopteri.net.

vpl. Pyhäjärvi

Lehtemme toukokuun numero tehdään
21. 6. 2007. Tähän lehteen tarkoitettu aineisto on oltava toimituksessa 11. 6. 2007 mennessä.

vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö

Vastaavat toimittajat:

Salme Rintala
Korkeamäenkatu 26 A 26
37100 Nokia
puh. (03) 341 0551
salme.rintala@netti.fi
Reino Äikiä
32700 Huittinen
puh. (02) 566 213
matkapuh. 040 769 5775
fax (02) 566 218
reino.aikia@esanel.fi

Toimituksen osoite:

Reino Äikiä
32700 Huittinen
puh. (02) 566 213
matkapuh. 040 769 5775
fax (02) 566 218
reino.aikia@esanel.fi

Sivunvalmistus:
Oy Tyrvään Sanomat
Painopaikka: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

Tilaushinnat: Koti- ja ulkomaat 25 euroa/vsk.

Ilmoitushinnat (pmm): kuolinilmoitukset0,70 e
tekstissä0,80 e
pienin ilmoitus20 e
Hintoihin lisätään alv. 22%